

ADORACJA KRZYŻA

Jeśli jest możliwość to przygotujcie ją w kościele, przygaszone światło, małe świecek ułożone na kształt krzyża.



Śpiew: Adoramus te Christe benedicimus tibi,
quia per cruce[m] tuam redemisti mundum.
(Adorujemy Cię, Chryste, i błogosławimy Tobie, boś przez Krzyż Twój świat odkupił)

On wyrósł przed nami jak młode drzewo i jakby korzeń z wyschniętej ziemi.
Nie miał On wdzięku ani też blasku, aby na Niego popatrzeć,
ani wyglądu, by się nam podobał.
Wzgardzony i odepchnięty przez ludzi, Mąż boleści, oswojony z cierpieniem,
jak ktoś, przed kim się twarz zakrywa, wzgardzony tak, iż mieliśmy Go za nic.
Lecz On się obarczył naszym cierpieniem, On dźwigał nasze boleści,
a myśmy Go za skazańca uznali, chłostanego przez Boga i zdeptanego.
Lecz On był przebity za nasze grzechy, zdruzgotany za nasze winy.
Spadła Nań chłosta zbawienna dla nas, a w Jego ranach jest nasze zdrowie.
Wszyscyśmy pobłądzili jak owce, każdy z nas się obrócił ku własnej drodze,
a Pan zwał na Niego winy nas wszystkich.
Dręczono Go, lecz sam się dał gnębić, nawet nie otworzył ust swoich.
Jak baranek na rzeź prowadzony, jak owca niema wobec strzygących ją,
tak On nie otworzył ust swoich. Po udręce i sądzie został usunięty;
a kto się przejmuje Jego losem? Tak! Zgładzono Go z krainy żyjących;
za grzechy mego ludu został zbity na śmierć.
Grób Mu wyznaczono między bezbożnymi,
i w śmierci swej był [na równi] z bogaczem,
choć nikomu nie wyrządził krzywdy i w Jego ustach kłamstwo nie powstało.
Spodobało się Panu zmiążyć Go cierpieniem.
Jeśli On wyda swe życie na ofiarę za grzechy, ujrzy potomstwo, dni swe przedłuży
a wola Pańska spełni się przez Niego.
Po udrękach swej duszy, ujrzy światło i nim się nasyci.
Zacny mój Sługa usprawiedliwi wielu, ich nieprawości On sam dźwigać będzie.
Dlatego w nagrodę przydzielę Mu tłumi, i posiadzie możnych jako zdobycz,
za to, że Siebie na śmierć ofiarował i policzony został pomiędzy przestępców.
A On poniósł grzechy wielu, i oręduje za przestępcami. Iz 53,2-12

Śpiew: Bóg jest miłością
Miejcie odwagę żyć dla miłości.
Bóg jest miłością,
Nie lękajcie się.

Panie Jezu Chryste, dla nas przyjąłeś los ziarna pszenicy, które pada w ziemię i obumiera by wydać plon obfity (J 12, 24).

Zapraszasz nas byśmy kroczyli za Tobą tą drogą, gdy mówisz: «Ten, kto kocha swoje życie, traci je, a kto nienawidzi swego życia na tym świecie, zachowa je na życie wieczne» (J 12, 25).

[...] Pomóż nam [w tym Wielkim Poście] towarzyszyć Ci nie tylko szlachetnymi myślami, lecz przejść Twoją drogę sercem, nawet więcej: konkretnymi uczynkami codziennego życia.

Dopomóż nam wejść na drogę krzyża całymi sobą i na zawsze pozostać na Twej drodze.

Uwolnij nas od lęku przed krzyżem, ze strachu przed wyśmianiem przez innych, z obawy, że nasze życie może się nam wymknąć, jeśli nie chwycimy wszystkiego, co niesie.

Pomóż nam demaskować pokusy, które obiecują życie, lecz których ułudy zostawiają w nas ostatecznie pustkę i zawód.

Pomóż nam nie chcieć zawładnąć życiem, ale je dawać.

Dopomóż, abyśmy towarzysząc Ci na drodze pszenicznego ziarna, znaleźli w «traceniu życia» drogę miłości, drogę, która prawdziwie daje życie, życie w obfitości» (J 10, 10). Benedykt XVI

Śpiew: Ubi caritas et amor,
Ubi caritas, Deus ibi est.
(Tam gdzie miłość jest i dobroć;
Tam mieszka Bóg)

«Jeśli kto chce iść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech co dnia bierze krzyż swój i niech Mnie naśladuje! Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swe życie z mego powodu, ten je zachowa. Łk 9,23-24

Śpiew: Nie bój się, nie lękaj się,
Bóg sam wystarczy,
Bóg sam wystarczy

Chwila ciszy

Modlitwa: Ojcze nasz

Śpiew: Adoramus te Christe benedicimus tibi,
quia per crucem tuam
redemisti mundum.